

ที่ สน ๐๐๒๓.๕/ว ๑๐๗๓๖

ศาลากลางจังหวัดสกลนคร

ถนนศูนย์ราชการ สน ๔๗๐๐๐

๓ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา โดยการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และนายกเทศมนตรีนครสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๒๓.๕/๑๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๗๙๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่จังหวัดสกลนครแจ้งว่า กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน นั้น

จังหวัดสกลนครได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ให้อยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำเหน็จตกทอด ที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก หมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด ส่งผลให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแม้จะต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ มีความเห็นว่าตามที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ยกเลิกมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดอยู่ ถ้า (๑) กระทำความผิดถึงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ผู้นั้นหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้ยกเลิกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าออกมาภายหลังหักล้างกฎหมายลำดับรอง ทำให้กฎกระทรวงดังกล่าวขัดกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท ดังนั้นเพื่อไม่ให้นาระเบียบกฎหมายหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติในข้างต้น มาใช้บังคับให้เป็นโทษกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำ รวมทั้งเป็นการลดภาระในการจัดทำประกันขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำที่ต้องหาคดีอาญาและคดียังไม่ถึงที่สุด จึงขอยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และขอแจ้งวิธีปฏิบัติในการขอรับ

บำเหน็จบำนาญ...

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

บำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีผู้ฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา โดยการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และเทศบาลนครสกลนคร ก็ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุต วงศ์วัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ

โทร. ๐ ๔๒๗๑ ๖๔๘๒ ต่อ ๕

โทรสาร ๐ ๔๒๗๑ ๕๑๒๒

ผู้ประสานงาน นายอดิศักดิ์ การุญ โทร. ๐๘ ๓๑๔๐ ๓๑๕๖

๒๙ พ.ค. ๖๗

ศาลากลางจังหวัดสกลนคร
รับเลขที่ 7383
วันที่ 29 พค. 2567

- ฝ่าย บ.ท.
- กง.กฎหมาย
- กง.มาตรฐาน
- กง.การเงิน
- กง.ส่งเสริม
- กง.บริการ

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๗๗๗

กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
เลขที่รับ 1364 วันที่ ๓๐ พ.ค. ๒๕๖๗

สภ.จ.ส.น. 3787
เลขที่รับ 29 พค. 2567
กระทรวงมหาดไทย
ถนนอิษฎาภรณ์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา โดยการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๓๔ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน จำนวน ๑ ชุด
- ๒. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก หมดยุติหรือรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด ส่งผลให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น แม้จะต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ มีความเห็นว่า ตามที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ยกเลิกมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดอยู่ ถ้า (๑) กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิด ในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ผู้นั้นหมดยุติรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่ข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้ยกเลิก หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าออกมาภายหลัง ทักล้างกฎหมายลำดับรอง ทำให้กฎกระทรวงดังกล่าวขัดกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท ดังนั้น เพื่อให้ไม่ให้นาระเบียบกฎหมายหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่ขัดหรือแย้ง กับพระราชบัญญัติในข้างต้น มาใช้บังคับให้เป็นโทษกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำ รวมทั้งเป็นการลดภาระ ในการจัดทำประกันการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ที่ต้องหาคดีอาญาและคดียังไม่ถึงที่สุด จึงขอยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือบำเหน็จและบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิด วินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา โดยการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือคดีอาญา ยังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องจัดทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือลูกจ้างประจำที่จะต้อง จัดทำประกันในการขอรับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือน ด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด ต้องมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากออกจากราชการแล้ว และการดำเนินการ ทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย หรือมีกรณีถูกข่มขู่

/ความผิด ...

ความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำต่อไปได้ ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา และคดียังไม่ถึงที่สุด ไม่ต้องจัดทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด หรือลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา และคดียังไม่ถึงที่สุด ไม่ต้องจัดทำประกันในการขอรับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือนไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด

๒. หลักประกันและวงเงิน ในการขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน

๒.๑ การประกันด้วยบุคคล ให้ดำเนินการดังนี้

๒.๑.๑ กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือของลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือน หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือของลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือนมาค้ำประกัน จำนวนไม่ต่ำกว่าสองคน

๒.๑.๒ กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้น กำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

๒.๒ การประกันด้วยทรัพย์สิน จะต้องมียกเว้นไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒.๓ ดังนี้

๒.๒.๑ กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณตามราคาประเมินทรัพย์สินของทางราชการ

๒.๒.๒ กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่ยื่นจดทะเบียน

๒.๒.๓ กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตัวเงินค้ำประกัน พันธบัตร ตัวเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๒.๓ วงเงินในการทำประกัน

๒.๓.๑ กรณีที่ขอรับบำเหน็จ จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำเหน็จที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ มีสิทธิจะได้รับ

๒.๓.๒ กรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ออกหรือพ้นจากราชการ หรือวันที่มีสิทธิจะได้รับเงินดังกล่าว และภายในวงเงินบำเหน็จรายเดือนที่ลูกจ้างประจำ มีสิทธิจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ออกหรือพ้นจากราชการ หรือวันที่มีสิทธิจะได้รับเงินดังกล่าว

๓. เมื่อได้มีการส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือนแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด บันทึกหมายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินดังกล่าวให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๔. เมื่อการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด ดำเนินการดังนี้

๔.๑ แจกให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินงบประมาณเงินอุดหนุน

๔.๒ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ หรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือน ให้การประกันที่ทำได้เป็นอันระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีประกันด้วยทรัพย์สิน ให้คืนหลักประกันให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง

๔.๓ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้นสังกัดเรียกบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเรียกบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือนคืนจากลูกจ้างประจำ หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ทั้งนี้ สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำให้นำเงินคืนคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยกเว้นเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากงบประมาณเงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

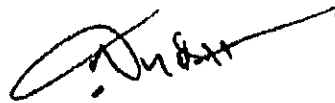
๕. ในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมิมีเงินเหลือ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับเงินที่เหลือคืนภายใน ๓ เดือน นับแต่วันที่แจ้ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการวางทรัพย์ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๖. ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จบำนาญ หรือลูกจ้างประจำที่ได้รับบำเหน็จหรือบำเหน็จรายเดือนไปแล้ว และภายหลังปรากฏว่ามีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณี ที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด ให้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือนย้อนหลังตามข้อ ๑ และภายในวงเงินประกันตามข้อ ๒.๓

๗. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้ตามหนังสือที่อ้างถึง ก่อนที่จะมีการกำหนดวิธีปฏิบัติตามหนังสือฉบับนี้ ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด เว้นแต่สัญญาค้ำประกันที่ได้ทำไว้ เนื่องจากมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเพียงกรณีเดียว หากไม่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว ให้หลักประกันที่ทำได้เป็นอันระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธินันท์ จุฑเจริญ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๕๑-๕๐๖๗ ต่อ ๒๑๕
โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๕๐๙
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นายสุจรีต แก้วจินดา
โทร. ๐-๒๒๕๔-๖๑๙๖-๖

แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่(๑).....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(๒).....อายุปี ผู้ให้สัญญา
อยู่บ้านเลขที่ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง
สำนัก/ส่วน/กองสังกัด(๑).....ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับ
.....(๓).....ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๑).....ผู้รับสัญญา
ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน(๓).....และจังหวัด หรือ(๑).....
ได้ส่งจ่ายเงิน.....(๓).....ให้แก่ข้าพเจ้าตาม.....(๔)..... ลงวันที่ เดือน พ.ศ.
เป็นเงินบำเหน็จปกติ บาท สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน เดือนละ
..... บาท สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี
เป็นเงิน บาท สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอม
คืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอม
ให้ทางราชการเรียกเรื่องเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๕)

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้
ต่อไปนี้

- (๑)
- (๒)
- (๓)

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ(๒).....มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้
โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๑).....ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน
ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ(๑).....
ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตาม
ระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้(๑).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑
ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก(๑).....มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่ระบุ
ไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ(๑).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ.....(๑).....หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดินแล้วแต่กรณี

ถ้า(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก(๑).....

ข้อ ๖(๑)..... โดย(๗).....ตำแหน่ง เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ กับ(๒).....ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย สำนัก/ส่วน/กอง ของ(๑)..... จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้خذใช้นี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามสัญญานี้(๑).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าได้ถอนการประกันนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นขอ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่(๑).....หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ(๒).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ สามี/ภรรยา (ถ้ามี) ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ(๗).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

หมายเหตุ

- (๑) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)
- (๒) ชื่อผู้ทำสัญญา พร้อมทั้งรายละเอียด (เอกสารหลักฐานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง)
- (๓) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)
- (๔) หนังสือหรือคำสั่งจ่ายบำเหน็จปกติ/บำนาญ/ บำเหน็จรายเดือน
- (๕) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญนำทรัพย์สินมาเป็นประกันให้กรอกรายละเอียดตามข้อ ๓.๑ หากนำบุคคลมาประกันให้กรอกรายละเอียดเฉพาะข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖
- (๖) ชื่อผู้ค้ำประกัน
- (๗) หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายกองค้ำประกันส่วนจังหวัด กรณีเทศบาล ฯลฯ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ)

แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(๑).....อายุปี อาชีพ

ตำแหน่งสังกัด.....

อัตราเงินเดือน.....บาท อยู่บ้านเลขที่ถนน.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด

ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อ(๒).....เพื่อเป็นหลักฐาณดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่(๓).....ได้ขอรับ.....(๔).....โดยทำหนังสือสัญญาการ

ใช้เงินค้ำประกันฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ.ไว้ต่อ(๒).....เพื่อประกันการขอรับเงิน

.....(๔).....ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันภายในวงเงินบาท (๕)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกันฉบับ.....(๓).....

โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกัน

ข้อ ๓ หาก(๓).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ

(๒).....ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากหนี้

ดังกล่าวแทน.....(๓).....ภายในวงเงินค้ำประกันทันที โดยมีפקใช้สิทธิของผู้ค้ำประกัน

ตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญาฉบับนี้ จนกว่ามูลหนี้ตาม

สัญญาการใช้เงินค้ำประกันจะระงับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่(๓).....

ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกัน

ข้อ ๕ หาก(๓).....ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคล

ไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้(๒).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใด

อันทำให้(๓).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกันได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้

.....(๒).....เรียกร้องเงินที่.....(๓).....ค้างชำระจากข้าพเจ้าภายในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจดีแล้ว

จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ(๒)..... ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ลงชื่อ(๒)..... ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ลงชื่อสามี/ภรรยา (ถ้ามี) ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

หมายเหตุ

(๑) ชื่อผู้ค้าประกัน

(๒) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๓) ชื่อผู้ซื้อรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ระบุประเภทของเงินที่ซื้อรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)

(๕) จำนวนเงินที่ค้าประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

(๖) ผู้ค้าประกันจำนวนไม่ต่ำกว่าสองคน